

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/369/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209711
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2016:8815209711.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: CRIF - Slovak Credit Bureau, s. r. o., so sídlom Malý trh 2/A, 811 08 Bratislava, IČO: 35 886 013, zast. Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, 821 09 Bratislava, IČO: 36856584, proti žalovanému: F. N., H.. X.X.XXXX, R. XXX/X, XXX XX N. H. R., o zaplatenie 673,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a** .

Žalovanému náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 673,36 eur spolu so zmluvným úrokom vo výške 11,85% ročne zo sumy 662,20 eur od 28.3.2014 do 9.10.2014, zmluvným úrokom vo výške 11,85% ročne zo sumy 612,20 eur od 10.10.2014 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 662,20 eur od 28.3.2014 do 9.10.2014, s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 612,20 eur od 10.10.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že žalovaný uzatvoril dňa 16.5.2000 správnym predchodcom žalobcu - spoločnosťou K. K., B..K.. IČO: 00 151 653, Zmluvu o sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“) ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX a vydanie bankovej platobnej karty. K. K. uzatvorila so žalovaným dňa 16.5.2000 Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, prostredníctvom ktorej mohol žalovaný realizovať transakcie s prostriedkami na vyššie uvedenom účte. K. K. uzatvorila dňa 25.7.2002 so žalovaným zmluvu o kontokorentnom úvere č. XXXXXXXXXXXX/X (ďalej len „Zmluva“) ktorej predmetom bolo poskytnutie kontokorentného úveru vo výške 497,91 eur (15.000,- Sk). V zmysle Zmluvy si s právnym predchodcom žalobcu a žalovaná dohodli poplatok za správu úveru vo výške 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne a poplatok za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy. V zmysle zmluvy si zmluvné strany dohodli úrokovú sadzbu vo výške 11,85 % p.a. V zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy bol kontokorentný úver/povolené prečerpanie na bežný účet vyňatý z pôsobnosti ZoSÚ, a preto zmluva napr. neobsahuje údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. K. K. umožnila čerpať žalovanému úver tak, že realizovala platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti žalovaného, a to aj v prípade, ak neexistovala pohľadávka žalovaného voči K. K. z účtu žalovaného, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech účtu žalovaného alebo vkladom v hotovosti na účet žalovaného. Ďalej boli v zmysle Zmluvy dohodnuté ďalšie náležitosti zmluvy a podmienky pre splácanie úveru, a to výška úverového rámca, úroková sadzba, splatnosť úrokov, konečná splatnosť úveru, úrok z omeškania, úrok z prečerpania a iné platobné podmienky. Žalovaný sa zaviazal úver

splácať tak, že bol povinný splatiť pohľadávku K. K. najneskôr v deň konečnej splatnosti úveru, pričom pohľadávka K. K. v čase do konečnej splatnosti bola splácaná formou započítania pohľadávky K. K. proti pohľadávke žalovaného z účtu žalovaného a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z účtu a v rozsahu v akom sa tieto pohľadávky kryjú. V zmysle zmluvy bola dohodnutá výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý Úver vo výške 11,85 % ročne (ďalej len „Úroková sadzba“), pričom táto úroková sadzba bola platná v deň podpisu zmluvy. Podľa zmluvy bola K. K. oprávnená meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v zmluve, pričom zmena úrokovej sadzby bola účinná rozhodnutím K. K. a zverejnením (ďalej len „Zverejnenie“). V prípade porušenia podmienok splácania úveru žalovaným, bol medzi stranami dohodnutý úrok z omeškania. Výška úroku z omeškania sa riadi rozhodnutím K. K. a nasledovným Zverejnením. Žalovaný sa v zmysle Všeobecných obchodných podmienok zaviazal uhradiť aj náklady, ktoré vzniknú v prípade porušenia jeho zmluvnej povinnosti, najmä náklady na mimosúdne a súdne vymáhanie. Žalovaný využil možnosť čerpať úver od K. K., avšak podmienky pre splácanie riadne nedodržiaval, a dostal sa so splácaním do omeškania. K. K. ho na túto skutočnosť upozorňovala a vyzývala ho na úhradu jeho splatných záväzkov. S ohľadom na vyššie uvedené a v zmysle čl. VII Zmluvy uplatnila K. K.L. listom zo dňa 27.2.2013 (ďalej len „Výpoveď“) právo vypovedať Zmluvu a požadovať splatenie celého zostatku Úveru s príslušenstvom. Výpoveď v zmysle Obchodných podmienok nadobudla účinnosť dňom jej doručenia a povinnosť žalovaného zaplatiť celý zostatok úveru spolu s príslušenstvom vznikla bezodkladne po doručení Výpovede. K. K. v zmysle bodu 3 článku VIII Zmluvy považuje zásielku za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní. K. K. tak vznikla pohľadávka voči žalovanému (ďalej len „Pohľadávka“), na sumu celkom vo výške 723,36 eur pričom táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 662,20 eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 0,18 eur, debetného úroku z nepovoleného prečerpania vo výške 25,57 eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 35,41 eur, vyčíslených od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t.j. do 27.3.2014. Predmetná Pohľadávka sa nachádza vo výpise z bankovej knihy K. K. (ďalej len „Výpis z bankovej knihy“) pod č. 356, ktorá preukazuje výšku postúpenej pohľadávky ku dňu postúpenia pohľadávky. K. K. a žalobca uzatvorili dňa 27.3.2014 Zmluvu o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE. V Prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE je uvedená pod č. 356 aj Pohľadávka voči žalovanému. Na základe uvedeného prešla s účinnosťou od 27.3.2014 na žalobcu pohľadávka zo zmluvy, jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Žalobca oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému Oznámením zo dňa 1.4.2014, ktorým zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu pohľadávky. Oznámenie o postúpení pohľadávky zo K. K. na žalobcu, ktoré v dostatočnej miere preukazujú aktívnu legitímáciu žalobcu v súdnom konaní. Žalovaný bol žalobcom opakovane upozornený na vzniknutú pohľadávku a to Výzvou k úhrade zo dňa 3.7.2014, Upomienkou zo dňa 10.9.2014 a Upomienkou zo dňa 1.12.2014. Žalovaný pohľadávku uhradil iba čiastočne, a to plátbou zo dňa 10.10.2014 vo výške 50,- eur. S ohľadom na uvedené žalobcovi vznikla pohľadávka voči žalovanému, na sumu celkom vo výške 673,36 eur pričom táto suma pozostáva z istiny úveru po splatnosti vo výške 612,20 eur, z vyčísleného riadneho úroku vo výške 0,18 eur, debetného úroku z nepovoleného prečerpania vo výške 25,57 eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 35,41 eur, vyčíslených od prvého dňa omeškania žalovaného so splácaním jeho záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t.j. do 27.3.2014.

Žalovaný sa k žalobe žalobcu nevyjadril.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to zmluvou o sporožirovom účte č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16.5.2000, Zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty zo dňa 16.5.2000, Zmluvou o kontokorentnom úvere zo dňa 25.7.2002, Obchodnými podmienkami pre vydávanie a používanie bankovej karty K. K., a.s., Všeobecnými obchodnými podmienkami, Sadzobníkom poplatkov, Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE zo dňa 27.3.2014, Odstúpením od zmluvy zo dňa 27.2.2013, Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 1.4.2014, Výzvou k úhrade zo dňa 3.7.2014 a upomienkami zo dňa 10.9.2014 a dňa 1.12.2014, prednesom právneho zástupcu žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledujúci skutkový stav veci:

K. K., a.s. a žalovaný ako klient - majiteľ účtu uzavreli dňa 16.5.2000 zmluvu o sporožirovom účte číslo XXXXXXXXXXXX/XXXX špecificky symbol XXXXXXXXXXXX podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka.

Podľa bodu 1. sporiteľňa zriadi dňom podpísania tejto zmluvy klientovi sporožirový účet vedený v slovenských korunách. Účet je vedený formou bežného účtu a je určený na realizáciu hotovostného a bezhotovostného platobného styku. Účet slúži len pre osobné účely a nemožno ho použiť pre podnikateľskú činnosť.

Zmluva sa uzaviera dohodu zmluvných strán o celom jej rozsahu a nadobúda účinnosť dňom jej podpísania zmluvnými stranami (bod 21. zmluvy).

Žalovaný a pôvodný veriteľ K. K., a.s. dňa 5.6.2000 uzavreli aj zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo poskytnutie platobnej karty VISA Electron žalovanému s limitom platobnej karty hotovostným 5.000,- Sk, bezhotovostným 15.000,- Sk. Žalovaný vyhlásil, že pred podpísaním tejto zmluvy sa oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydávanie a používanie bankovej platobnej karty Slovenskej sporiteľne, a.s., uvedenými na zadnej strane tohto tlačiva a zaväzuje sa ich dodržiavať. Obchodné podmienky sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy.

Obchodné podmienky pre vydávanie a používanie bankovej karty K. K., a.s. boli písané drobným, miestami nečitateľným písmom.

K. K., a.s. ako pôvodný veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 25.7.2002 zmluvu o kontokorentnom úvere podľa § 497 až 507 Obchodného zákonníka. Podľa článku. I. predmetom zmluvy bolo poskytnutie kontokorentného úveru bankou dlžníkovi podľa podmienok dohodnutých v tejto zmluve. Výška úverového rámca bola 15.000,-Sk, úroková sadzba bola určená ako premenlivá vo výške 11,85 % ročne, splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne k poslednému dňu v mesiaci, končená splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 25.7.2003, poplatok za poskytnutie úveru bol dohodnutý 2% z výšky úverového rámca splatný pri podpise zmluvy, poplatok za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca/mesačne.

Podľa bodu 1. článku II. zmluvy, veriteľ sa zaviazal dlžníkovi poskytnúť úver takým spôsobom, že bude realizovať príkazy dlžníka na prevod alebo výbery finančných prostriedkov z účtu aj v prípade, ak nebude existovať dlžníka pohľadávka z účtu, ktorá vznikla v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech jeho účtu alebo vkladom v hotovosti na tento účet a to do výšky úverového rámca.

Ak bude rozsah čerpaného úveru väčší ako je výška úverového rámca v čase pred dňom konečnej splatnosti úveru, je dlžník povinný veriteľovi zaplatiť úrok z prečerpania vo výške určenej veriteľom zverejnením zo sumy, o ktorú je rozsah čerpaných peňažných prostriedkov väčší ako výška úverového rámca (bod 3. článok II. zmluvy).

Podľa bodu 4. článok II. zmluvy, dlžník je povinný splatiť poskytnutý úver v dohodnutom čase, v stanovenom čase platiť úroky a poplatky dohodnuté v zmluve, ďalšie poplatky a náklady spojené s úverom a dodržiavať dohodnuté podmienky.

Ako vyplýva z bodu 6. článku II. zmluvy, v prípade omeškania dlžníka so splácaním istiny, úrokov, poplatkov a iných nákladov spojených s úverom, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie úroku z omeškania v dohodnutej výške a dlžník je povinný úroky z omeškania zaplatiť.

Podľa článku II. bod 8. zmluvy, zmluvné strany sa dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny.

V zmysle čl. IX. bod 1. zmluvy, zmluva sa uzatvára na dobu určitú a to na dobu jedného roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Zmluva sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka.

Podľa bodu 2. článok IX. zmluvy, úver je splatný v deň splatnosti uvedený v základných podmienkach zmluvy. V prípade predĺženia zmluvy podľa bodu 1. Zmluvy sa splatnosť Úveru predlžuje o dobu, o ktorú bola predĺžená účinnosť zmluvy, t.j. o 1 rok.

V zmysle článku IX. bod 9 zmluvy, vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované touto zmluvou sa riadia Obchodnými podmienkami K. K., a. s., na zriaďovanie a vedenie účtov, Obchodným zákonníkom, a to v tomto poradí. V prípade sporu je príslušný miestne príslušný súd podľa sídla Veriteľa.

Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 1.4.2014 pôvodný veriteľ žalovanému oznámil postúpenie predmetnej pohľadávky na žalobcu.

Výzvou k úhrade zo dňa 3.7.2014 žalobca žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 723,36 eur v lehote 7 dní od obdržania výzvy.

Žalobca vyzval na úhradu dlžnej sumy žalovaného ja upomienkami zo dňa 10.9.2014 a dňa 1.12.2014.

Odstúpením od zmluvy zo dňa 27.2.2013 právny predchodca žalobcu odstúpil od zmluvy o sporožirovom účte a zmluvy na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXXXX/XXXX.

Podľa Prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE zo dňa 27.3.2014 bol dátum poslednej úhrady žalovaného dňa 11.11.2011 v sume 25,- eur, pričom žalovaný bol v omeškaní 816 dní.

Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu na pojednávaní uviedol, že žiada žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy o kontokorentnom úvere (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Ako vyplýva z § 708 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Ak nevyplýva z príkazu čas, kedy sa má platba vykonať, je banka povinná platbu vykonať v deň, ktorý nasleduje po doručení príkazu.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

V zmysle § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1, ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak. Ustanovenia § 10 ods. 2 a 3, § 12, 14, 17 ods. 1 a 2 a § 18 sa od 11. júna 2010 použijú aj na právne vzťahy vzniknuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá bola uzavretá pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na dobu neurčitú a podľa ktorej sa po nadobudnutí účinnosti tohto zákona poskytuje alebo môže poskytovať spotrebiteľský úver.

V zmysle § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

V zmysle § 3 ods. 6 zákona o spotrebiteľských úveroch pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z. z. s účinnosťou od 1.4.2004 začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13 EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. V zmysle ustanovenia § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanovením § 53 a 54 tohto zákona a s ustanovením tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona, preto súd považuje za podstatný súlad spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania s ust. § 53 a 54 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 i keď zmluva bola medzi účastníkmi tohto konania uzavretá dňa 25.7.2002.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

V zmysle § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Ako vyplýva z § 458 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Ako vyplýva z § 111 Občianskeho zákonníka zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby.

V zmysle § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2.

Podľa § 6 ods. 3 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy, predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie konanie, ktoré

- a) je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby,
- b) môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a pri ktorom sa využíva najmä omyl, lesť, vyhrážka, výrazná nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.

V zmysle § 23a ods. 1. a 2. zákona o ochrane spotrebiteľa, typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Typová zmluva nesmie obsahovať

- a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä
 1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,
 2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;
- b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

V danom právnej veci účastníci konania uzatvorili z hľadiska podstatných náležitostí zmluvu o kontokorentnom úvere k bežnému účtu žalovaného č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Napriek skutočnosti, že zmluva o bežnom účte ako aj zmluva o úvere, je absolútnym obchodnozväzkovým právnym vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka, vzhľadom na charakter účastníkov zmluvy v postavení dodávateľa a spotrebiteľa, ako aj vzhľadom na tzv. formulárový typ zmluvy, keď spotrebiteľ nemá možnosť ovplyvniť obsah zmluvných podmienok, je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

V zmysle článku 3 smernice Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s

predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Z vykonaného dokazovania mal súd ďalej za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom došlo dňa 25.7.2002 k uzavretiu Zmluvy o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX/X žalovanému.

Dňa 27.3.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky voči žalovanému z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0346/2014/CE, čo je zrejmé, z Oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 1.4.2014 a preto má súd za to, že je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto konaní.

Súd mal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že od zmluvy o poskytnutí kontokorentného úveru č. 0560550860/1, ktorá bola medzi účastníkmi konania uzavretá, právny predchodca žalobcu odstúpil listom zo dňa 27.2.2013.

Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže toto odstúpenie od spotrebiteľskej zmluvy má účinky ex tunc, teda spätne ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o poskytnutí kontokorentného úveru sa od začiatku zrušila, pričom v súlade s ust. § 457 Občianskeho zákonníka ak bola zmluva zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Dôsledkom plnenia zo zrušenej zmluvy je teda povinnosť účastníkov zmluvy navzájom si vrátiť všetko, čo plnením z takejto zmluvy nadobudli (teda vzájomná reštitučná povinnosť zmluvných strán), ako výslovne stanovuje § 457 OZ, ktorý je špeciálnou úpravou bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k zrušenej alebo neplatnej zmluve.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Vzhľadom na uvedené je súd povinný aj z úradnej moci prihliadať na oslabenie nároku žalobcu voči spotrebiteľovi z dôvodu jeho premlčania. Ide o procesné ustanovenie, ktoré je súd povinný aplikovať v čase rozhodovania o predmetnom nároku.

Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto na jeho úkor bezdôvodné obohatenie získal.

Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby, a to tak trojročnej, ako aj desaťročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, je rozhodujúci okamih, keď k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

V danom prípade žalobca sa o prípadnom bezdôvodnom obohatení z predmetnej zmluvy o poskytnutí kontokorentného úveru č. XXXXXXXXXXXX/X dozvedel v deň odstúpenia od zmluvy, teda 27.2.2013. Žalobca síce nepredložil súdu listinu preukazujúcu doručenie odstúpenia žalovaného od zmluvy, avšak podľa čl. VIII bodu 3 zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 25.7.2002, písomnosť doručovaná poštou sa v tuzemsku považuje za doručенú v tretí deň po jej odoslaní. Z uvedeného je zrejmé, že objektívne mohol právny predchodca žalobcu odoslať odstúpenie od zmluvy už dňa 27.2.2013, pričom dňa 2.3.2013 bolo možné považovať odstúpenie od zmluvy za doručené žalovanému.

Nepreukázanie určitej skutočnosti žalobcom ako dodávateľom nemôže ísť na úkor žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa (pozri. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012).

Dvojročná subjektívna premlčacia doba začala plynúť 4.3.2013 a uplynula 4.3.2015. Žaloba na súd bola podaná až 12.10.2015, teda po jej uplynutí.

Vzhľadom na uvedené, musel súd žalobu z dôvodu premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia zamietnuť.

Odstúpením od zmluvy podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa zmluva účastníkov od začiatku zrušuje a nároky žalobcu sa už posudzujú ako bezdôvodné obohatenie podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, kde dochádza k plneniu z právneho dôvodu, ktorý odpadol (zánik zmluvy o pripojení).

Zrušením zmluvy došlo k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 Občianskeho zákonníka). Žalobca ako veriteľ mohol hneď od momentu zrušenia zmluvy vedieť, kto sa bezdôvodne obohatil a v akom rozsahu. Je nepochybné, že žalobca sa sám rozhodol zrušiť zmluvu, aj keď mohol využiť iné prostriedky, ktoré zmluvu nerušia. K zrušeniu zmluvy došlo v dôsledku odstúpenia od nej dňa 27.2.2013. Pretože k došlo zrušeniu zmluvy v dôsledku odstúpenia od nej a žaloba bola podaná na súde až dňa 12.10.2015, stalo sa tak po uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby na priznanie bezdôvodného obohatenia.

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 4Co/72/2013 zo dňa 25.10.2013, sp. zn.12Co/60/2012 zo dňa 30.10.2012, sp.zn. 3Co/8/2014 zo dňa 2.4.2014.

Súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24. júna 2013 č. k. 4 Obdo 45/2012, ktorým Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia Okresného súdu a Krajského súdu, ktorými bolo zastavené konanie začaté spotrebiteľom proti nebankovej spoločnosti o vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Najvyšší súd SR rozhodnutia nižších súdov zrušil a judikoval, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha, má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa, v dôsledku čoho sa na ňu vzťahuje zákonné oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. za) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Dovolací súd na margo uvedeného dodal, že pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa a v tejto súvislosti aj v rámci ukladania poplatkovej povinnosti treba uprednostniť výklad, ktorý je na prospech poplatníka.

Aj v prejednávanej príhode má nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia svoj základ v spotrebiteľskej zmluve.

Súd zároveň považuje za potrebné uviesť, že žalobca nereagoval na výzvu súdu o predloženie špecifikácie žalovanej sumy, a to jednotlivých jej zložiek a súdu nepredložil výpis transakcií na bežnom účte žalovaného.

Aj v prípade, že by žalobca (jeho právny predchodca) od zmluvy o kontokorentnom úvere účinne neodstúpil, súd by považoval nárok z predmetnej zmluvy za premlčaný.

Z § 100 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premlčacej doby (podľa § 111 Občianskeho zákonníka).

V zmysle bodu IX., článku 4. zmluvy veriteľ je oprávnený vypovedať zmluvu, ak dlžník nečerpal úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Žalobca súdu napriek výzve nepredložil výpis z úverového účtu, avšak z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky je zrejmé, že poslednú úhradu vykonal dňa 11.11.2011 v sume 25,- eur, pričom bol 816 dní v omeškaní. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný už nečerpal úver, iba ho splácal, pričom viac ako dva roky bol v omeškaní s úhradou prečerpania na bežnom účte.

Vychádzajúc z uvedených ustanovení zmluvy o kontokorentnom úvere je súd toho názoru, že žalobca (jeho právny predchodca) ako veriteľ mal pritom právo zmluvu vypovedať potom, čo dlžník nečerpal úver v priebehu šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov. Je zrejmé, že pred uplynutím lehoty splatnosti úveru nebol žalobca oprávnený uplatniť si nárok na súde. Žalobcovi tak vzniklo právo vypovedať zmluvu už dňa 11.5.2012 (t. j. 6 mesiacov po poslednom zaznamenanom pohybe na účte žalovaného), čo by malo za následok ukončenie zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho si žalobca mohol následne, dňa 12.5.2012, uplatniť nárok voči žalovanému. V danom prípade by však došlo k uplynutiu premlčacej doby dňa 12.5.2015, teda pred podaním žaloby (žaloba bola žalobcom podaná na tunajšom súde 12.10.2015).

Súd v súvislosti s uvedeným názorom na určenie začiatku plynutia premlčacej doby pri kontokorentnom úvere poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 8Co/750/2014 zo dňa 29.05.2015.

Podľa názoru súdu tak splatnosť kontokorentného úveru s poukazom na bod IX., článok 4. zmluvy zo dňa 25.7.2002 nastala najneskôr dňom 12.5.2012.

V zmysle § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Vyššie uvedený výklad ustanovení zmluvy je pre spotrebiteľa priaznivejší, nakoľko jednoznačne umožňuje určiť splatnosť prečerpania kontokorentného úveru. Ak by súd pripustil výklad, že žalobca (jeho právny predchodca) jedine skutočným vypovedaním zmluvy je oprávnený určiť začiatok plynutia premlčacej doby, mohlo by zo strany žalobcu dôjsť neprimeranému predlžovaniu splatnosti dlhu a následnému navyšovaniu dlžnej sumy o úroky z omeškania, prípadne o ďalšie sankcie plynúce zo zmluvy pre spotrebiteľa v prípade jeho omeškania. Zároveň by tak mohlo dôjsť k úmyselnému odďaľovaniu začiatku plynutia premlčacej doby, čo je jednoznačne v neprospech spotrebiteľa.

Začiatok plynutia premlčacej doby je objektívna kategória a v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz, nie odo dňa kedy došlo k jeho skutočnému výkonu.

Odhliadnuc od vyššie uvedeného súd poukazuje aj na ďalšie názory týkajúce sa začiatku plynutia premlčacej doby pri kontokorentnom úvere a dáva do pozornosti ust. § § 715 ods. 4 Obchodného zákonníka ako aj výklad k tomuto ustanoveniu, podľa ktorého banka je povinná oznámiť bez zbytočného odkladu majiteľovi účtu výšku zostatku jeho účtu ku koncu kalendárneho roka. V zmluve o bežnom účte môže byť dohodnuté, že banka v súlade s § 710 Obchodného zákonníka prevedie do určitej čiastky príkazy majiteľa účtu k platbám, i keď nie sú na účte potrebné peňažné prostriedky (tzv. kontokorentný úver). Z uvedeného vyplýva, že bežný účet môže byť zriadený s úverovým rámcom, ktorý umožňuje klientovi skĺznuť do mínusového, debetného zostatku, avšak len v rozsahu stanoveného úverového rámca. Základom kontokorentného úveru je tzv. kontokorentný účet vedený v banke, ktorý je kombináciou bežného a úverového účtu. Poskytnutie kontokorentného úveru umožňuje majiteľovi bežného účtu ísť do debetu, stanoveného ako úverový limit, a tak čerpať dohodnuté finančné prostriedky. V priebehu roka, tak ako nabiehajú platby na bežný účet, je stav kontokorentu neustále v pohybe. Po uplynutí jedného roka, je majiteľ bežného účtu povinný kontokorentný úver vyrovnať.

Uvedené ustanovenie všeobecných spôsobom stanovuje splatnosť kontokorentného úveru ku koncu kalendárneho roka. Určiť splatnosť úveru, ktorý je predmetom tohto konania, by uvedeným výkladom bolo možné už ku dňu 31.12.2011, teda ku koncu kalendárneho roka, v ktorom došlo k poslednému pohybu na účte žalovaného (úhrada dňa 11.11.2011).

Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávne úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

Súd je toho názoru, že ust. bodu 9. článku IX. zmluvy o kontokorentnom úvere zo dňa 25.7.2002 v rozpore s § 54 ods. 1 OZ zhoršuje postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, keďže výlučnou aplikáciou Obchodného zákonníka sa prakticky vylučuje použitie ust. Občianskeho zákonníka o premlčaní. Paušálne uprednostnenie Obchodného zákonníka by malo na spotrebiteľa nepriaznivé následky hraničiace až s neprístupnosťou k občianskym právam, ktoré priznáva Občiansky zákonník na rozdiel od Obchodného zákonníka.

Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).“

V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Súd o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Žalovaný bol v konaní v plnom rozsahu úspešný, preto má v zmysle ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku právo na plnú náhradu trov konania, avšak tomuto žiadne trovy konania nevznikli, preto mu súd žiadnu náhradu trov nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.